

Anna Treter, To już tyle, tyle lat

To już tyle , tyle lat
jak do życia się przymierzam
nie wiem nic nie umiem nic
a zamierzam a zamierzam
Kreślę znów południk Greenwich
i od nowa włączam czas
i jak dziecko na huśtawce
wołam , Panie - jeszcze raz
Jeszcze raz , jeszcze raz
niech napelni się klepsydra piaskiem gwiazd
i niech kosmos się odwróci do mnie słońcem
zanim coś , coś się znowu zacznie kończyć
jeszcze raz , jeszcze raz
To już tyle , tyle lat
mojej cichej spótki z losem
a nie zgadza mi się wciąż
ilość zim z ilością wiosen